

...sunt Judecate dintr-o perspectivă exoterică și externă; și este exact conștrariul, atunci când e dezvăluită semnificația lor intimă, după cum o constatăm. Lingamul hindus este echivalentul „Stâlpului” lui Iacov - un lucru cât se poate de incontestabil. Dar, așa cum am spus, diferența constă în faptul că semnificația ezoterică a lingamului era realmente prea lacră și metafizică pentru a le fi dezvăluită celor profani și vulgari, așa ca aparența lui superficială a fost lăsată speculațiilor mulțimii. Dar nici hierofantul și nici brahmanul, în exclusivismul lor orgolios și în satisfacția cunoașterii lor, nu și-au dat osteneala să îi ascundă goliciunea primordială în alegorii abil ticluite, pe când rabinul, după ce interpretă simbolul pentru a servi tendințelor proprii, trebuia să îi ascundă sensul brut. Iar acest lucru servea atingerii unui scop dublu: de a păstra pentru sine secretul și de a se ridica, în presupusul său monoteism, deasupra păgânilor pe care Legea sa îi poruncea să-i urască - poruncă acceptată astăzi cu bucurie și de creștini, în ciuda unei alte porunci mai recente: „Iubiți-vă unii pe alții”. Atât India, cât și Egiptul aveau și au în continuare lotusul lor sacru, care simbolizează aceeași „Sfântă a Sfintelor” - lotus care crește în apă, un dublu simbol feminin - purtătorul propriei semințe și rădăcina tuturor. Viraj și Horus sunt amândoi simboluri masculine ce emană din sânul Naturii androgine, unul din Brahma și perechea sa feminină Vach, celălalt din Osiris și Isis - niciodată din Dumnezeu Unic Infinit. În sistemul iudeo-creștin este altfel. În timp ce lotusul, care îl conține pe Brahma, Universul, e înfățișat crescând din Ombilicul lui Vishnu, Punctul Central din Apele Spațiului Infinit, și în timp ce Horus e înfățișat ivindu-se din lotusul Nilului Celest - în Biblie, toate aceste idei panteiste abstracte sunt făcute să pară mici și lumesc de concrete. Aproape că ești înclinat să spui că în interpretarea lor ezoterică ele sunt mai grosolane și chiar mai antropomorfe decât în interpretarea lor exoterică. Ia ca exemplu același simbol, chiar în utilizarea lui în creștinism - crinii pe care Arhanghelul Gabriel îi ține în mână. În hinduism, „Sfânta Sfintelor” este o idee abstractă universală, ale cărei dramatis personae sunt Spiritul Infinit și Natura; în iudaismul creștin, este un Dumnezeu personal, aflat în afara acestei Naturi și a matricei umane - Eva, Sara etc; în consecință, un Dumnezeu falic antropomorf și imaginea sa: omul.

Noi susținem așadar că în privința conținutului Bibliei trebuie admise una dintre cele două ipoteze care urmează: Fie că în spatele substitutului simbolic - Iehova - exista Divinitatea Necunoscută și Incognoscibilă, cabalisticul Ain Soph, fie că de la început evreii nu au fost mai buni decât adoratorii Lingamului, interpretat ad litteram, din India zilelor noastre. Noi spunem că prima ipoteză e cea adevărată și că, prin urmare, cultul secret sau ezoteric al evreilor reprezenta același panteism care le este reproșat în prezent filosofilor vedantici; Iehova era un substitut în slujba credinței naționale exoterice și nu avea vreo importanță sau natură reală în ochii preoților și ai filosofilor erudiți - saduceii, cea mai rafinată și mai savantă dintre toate sectele israelite, care sunt o dovadă vie a acestui lucru, cu respingerea lor disprețuitoare a oricărei credințe cu excepția Legii. Căci cum ar fi putut

cei care au conceput uimitoarea temă cunoscută în prezent sub numele de Biblie sau succesorii lor - care...